

Enderun Dergisi

Cilt:2 Sayı:2

Gönderiliş Tarihi: 07/10/2018
Kabul Tarihi: 30/10/2018
ORCID: 0000-0001-7745-9387

KAMU İDARELERİNDE HAKİM OLAN YÖNETİM YAKLAŞIMLARI

Hatice DURSUN¹

Özet

Kamu yönetimi siyasal örgütlenmenin yürütme ile görevli organının denetiminde anayasanın devlete yüklediği kamu hizmetlerini yerine yetirmekle yükümlü örgütler bütünüdür. Anayasanın devleti görevlendirdiği kamu hizmetlerini yine anayasanın temel ilkeleri çerçevesinde ve yasaların imkan verdiği şekilde yürütmekle yükümlü kurum, kuruluş ve örgütler bütünüdür. Kamu yönetimi kavramının çalışma alanının belirlenmesinde siyaset, hukuk, sosyoloji, ekonomi bilimleri ile işbirliği içinde olması sebebiyle disiplinler arası bir görünüme sahiptir. Kamu yönetimi bilimi; modern manada devletlerin ortaya çıkmasıyla günümüzdeki anlamını kazanmış, o günlerden bu günlere de yönetsel anlamda birçok değişim ve dönüşüm geçirmiştir. Küreselleşen dünya ile birlikte klasik kamu yönetimi anlayışı da sorgulanmaya başlanmıştır. Kamu yönetiminde değişimin ortaya çıkmasını kaçınılmaz kılan birçok faktör ortaya çıkmıştır. İnsan ihtiyaçlarının değişmesi ve zamanla artması, kamu politikalarının siyasallaşması, geleneksel bürokrasinin ihtiyaçlara cevap verememesi, kamu yönetiminin performans bağlamında saygınlığını ve değerini yitirmesi, ekonomi ve siyaset anlayışında ortaya çıkan değişiklikler, bireye ve sivil topluma verilen ehemmiyetin artması gibi unsurların değişmesiyle birlikte kamu yönetim anlayışında da farklı yöntemler ileri sürülmüştür. Bu çalışmada küreselleşmeyle birlikte zaman içinde değişen kamu yönetimi yaklaşımlarına değinilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Yönetimi, Küreselleşme, Kamu Yönetimi Yaklaşımları

MANAGEMENT APPROACHES IN PUBLIC ADMINISTRATIONS

ABSTRACT

Public administration is the body of organizations that are responsible for fulfilling the public services that the constitution imposes on the state under the supervision of the executive body of political organization. It is the body of the institutions, organizations and organizations responsible for carrying out the public services that the Constitution has commissioned the state in accordance with the basic principles of the constitution and as permitted by the laws. The concept of public administration has an interdisciplinary view in the field of politics, law, sociology and economics. Public administration; The modern meaning of the emergence of the state gained the meaning of today, from those days to these days has undergone many changes in management and transformation. Together with the globalizing world, the classical public administration approach has begun to be questioned. Many factors have emerged that make the emergence of change in public administration inevitable. Many factors have emerged that make the emergence of change in public administration inevitable. The change in human needs and the increase in time, the politicization of public policies, the failure of the traditional bureaucracy to respond to needs, the loss of public dignity and value in the context of the performance, the changes in the understanding of economy and politics, the increase in the importance given to the individual and civil society, methods have been proposed. In this study, it will be tried to talk about globalization and changing public administration approaches.

Keywords: Public Administration, Globalization, Public Administration Approaches

¹ Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Kamu yönetimi y lisans ögr.,htcdrsn@gmail.com,000 0000-0001-7745-9387

GİRİŞ

Kamu yönetimi; devletin fiziki yapısına şekil veren maddi ve manevi boyutu olan bir kavramdır. Kamu yönetimi, bilimin önemli bir parçasını oluşturan modern manada devletlerin ortaya çıkmasıyla günümüzdeki anlamını kazanmış, o günlerden bu günlere de yönetsel anlamda birçok değişim ve dönüşüm geçirmiştir.

Kamu yönetiminde zaman içinde değişimin ortaya çıkması kaçınılmazdır. Kamu örgütlerinin ana hedef olarak topluma en iyi hizmeti, en etkin ve verimli şekilde sunacak strateji ve metotların geliştirilmesi, hedef ve amaçlara ulaşılmasının planlanmasıdır. Ancak bu hızlı değişimlere karşı kamu kuruluşlarının uyum sağlayabilmesi için uzun soluklu öngörüye sahip olmalarının bunun içinde stratejilerin belirlenerek uygulamaya geçirilebilmesi gerekliliği küreselleşen kamu yönetiminin önemini bir hayli arttırmaktadır.

1. KAMU YÖNETİMİ KAVRAMI

Kamu yönetimi; devletin fiziki yapısına şekil veren maddi ve manevi boyutunu ifade eden oldukça önemli bir kavramdır. Yönetim biliminin önemli bir parçasını oluşturan modern manada devletlerin ortaya çıkmasıyla günümüzdeki anlamını kazanmış, o günlerden bu günlere de yönetsel anlamda birçok değişim ve dönüşüm geçirmiştir.

Kamu yönetiminin iki temel yönünden bahsedilebilir. Bunlar işlevsel yönü ve örgütsel yönüdür. İşlevsel yönü devletin işleyişi ile boyutunu ifade eder. Örgütsel yönü ise yasaların ve kamu politikalarının uygulanmasını ifade etmektedir (Polatoğlu, 2003, 6).

Kamu yönetiminin tarihini insanların bir arada yaşamaya başlaması kadar eskiye götürmek mümkündür. Fakat kamu yönetiminin ayrı bir bilim dalı olarak ele alınması, ders olarak okutulmaya başlanması çokta eskiye dayanmaz. Kamu yönetimini örgüt, personel ve yönetsel sorunlar bazında incelenmeye başlamasına ilk kez 18. yy da Prusya'da Kameral Bilimler Kürsüsünde gündeme gelmiştir (Güven, 2017, 24).

Kamu yönetimi ister siyasetle iç içe düşünülün isterse siyasetten kesin çizgilerle ayrı olarak ele alınsın devlet yönetiminde siyasilerin uyguladıkları kamu politikalarının kendileri ya da görevlendirdikleri bürokratlar yardımıyla hayata geçirilme şekli olarak tanımlanabilir.

Kamu yönetimi, devlet ve toplum düzeninin aralıksız olarak işlemesini sağlamak için kamunun ortak ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik mal ve hizmetlerin üretilip halka sunulmasını sağlayan bir sistemdir. Bu sistem çeşitli elamanlardan meydana gelir (Eryılmaz, 2002: 9-10). Bu elemanları beş grupta toplamak mümkündür.

İnsan faktörü; kamu yönetiminin hizmet sunulma amacının temel gayesini oluşturan en önemli faktördür.

Örgüt unsuru; sistemin içindeki binaları, araç-gereçleri, norm düzenini içine alan yapıları ifade etmektedir.

Kamu politikaları; hizmet sunduğu kişiler için ulaşmak istediği amaçlar doğrultusunda kamu yararını gözeterek hazırlayıp uyguladığı, denetimini yaptığı hedeflerini ifade etmektedir.

Kurallar sistemi; kamu yönetiminin yetki, sorumluluk, görevlerini belirlemede, kamu yönetiminin hukuk karşısında meşruiyetini koruyan gücü ifade etmektedir.

Mali kaynak; bu sistemin ayakta durabilmesi, hizmetlerin sunulabilmesi için gerekli olan maddi gücü ifade etmektedir (Güven, 2017, 26).

2. KÜRESELLEŞEN DÜNYADA KAMU YÖNETİMİNİN DEĞİŞİMİ

20.yüzyılın ikinci yarısında itibaren kamu yönetiminin değişimi ve devletin rolüyle alakalı iki önemli kavram vardır. Bunlardan biri küreselleşme diğeri ise yeni kamu işletmeciliği anlayışının yaygınlaşmasıdır (Canpolat, 2010, 1264)

İçinde bulunduğumuz çağın en önemli özelliklerinden birisi hiç şüphesiz insanlık tarihi kadar eski bir olgu olan değişimin, hızlı ve çok boyutlu hale gelmesidir. Toplumsal ve kültürel, teknolojik, ekonomik, siyasi alanlarda hızlı ve oldukça etkileşimli bir değişim süreci yaşanmaktadır. Bu değişim bireyleri etkilediği kadar kurumları ve ülkeleri de esaslı bir şekilde etkilemiştir (Dinçer ve Yılmaz, 2003: 20). İletişim 21. Yüzyıl için inanılmaz bir öneme sahiptir. İletişim sayesinde bir yandan kamu sektörü üzerindeki kamuoyu denetimi ve baskısı artar iken bir yandan da halkın kamu tarafından bilgilendirmesi, katılımın sağlanması için vesileler ortaya çıkmaktadır.

Kamu yönetiminde değişimin ortaya çıkmasını kaçınılmaz kılan faktörler ise; insanın ihtiyaçlarının değişmesi ve zamanla artması, kamu politikalarının siyasallaşması, geleneksel bürokrasinin ihtiyaçlara cevap verememesi, kamu yönetiminin performans bağlamında saygınlığını ve değerini yitirmesi, ekonomi ve siyaset anlayışında ortaya çıkan değişiklikler, bireye ve sivil topluma verilen ehemmiyetin artması gibi unsurlarla açıklanabilir.

Dünya genelinde yaşanan küreselleşmenin ortaya çıkardığı bu dönüşüm devleti küçültüp kamu harcamalarını azaltmak işlevlerini çoğaltarak yerelleşmenin teşvik edilmesi, merkeziyetçilikten uzaklaşma, bürokratik ve siyasal aktörlerin yanında özel sektör ve sivil toplumun görece eşit konumda söz sahibi olması gibi öğeler ön plana çıkmaktadır. Ortaya çıkan bu değişimi ‘Yeni Kamu Hizmeti’ düşüncesi olarak değerlendirmek mümkündür.

Küreselleşme, dünyayı tek bir yer olarak ele alan, yeni bir bilincin ortaya çıkması olarak da değerlendirilebilir. Bu bağlamda dünyanın sürekli yeniden inşa edilen bir çevre olduğu düşüncesinin küresel düzeyde yayılması çizgisinde tarif edilmiştir (Marshall, 1999, 449).

Küreselleşme olgusunun sınırları karmakarışık bir yapıya sahiptir. Kuşkusuz kavramın böyle bir tarafı vardır. Onun bir olgu olarak karşı gelinmez iktisadi, kültürel ve politik etkilerinin kurumları, kavramları, değerleri nasıl etkilediğinin saptanmasıdır (Görmez, 2005, 7).

Kamu yönetimi tartışmalarında küreselleşmeye dair ortak bir sav oluşturulamamıştır. Küreselleşme öncelikle sürekli hareket halinde bulunan uluslararası sistemin geldiği son noktayı nitelendirmektedir. Geçmişten günümüze güç merkezlerinin sürekli yer değiştirmesi biçiminde gelişen uluslararası sistem bundan sonra sadece devletler ve devletlerarası ilişkilerden meydana gelen yapı olmaktan çıkarak güç ve etkinliklerini daha fazla arttırmakta olan yeni küresel aktörleri içine alan yapısal bütünlüğe dönüşmektedir (Köse, 2003,7).

İlerleyen zamanda kamu kuruluşlarında ve özel sektör örgütlerinde, örgütlenme ve hizmet verme anlayışının sorgulanması, yeniden yapılanma çalışmaları yapıların, teknolojinin ve insani boyutların sürekli incelenmesi, geliştirilmesi kaçınılmaz bir durum almaktadır. Kamu örgütlerinin temel amacı topluma en iyi hizmeti, en etkin ve verimli şekilde sunacak strateji ve metotların geliştirilmesidir. Hedef ve amaçlara ulaşılmasının planlanması ancak bu hızlı değişimlere karşı kamu kuruluşlarının uyum sağlamayabilmesi için uzun soluklu öngörüye sahip olmalarının bunun içinde stratejilerin belirlenerek uygulamaya geçirilebilmesi gerekliliği küreselleşen kamu yönetiminin önemini arttırmaktadır (Özer, 2008).

Küreselleşme ile birlikte çok yönlü bir değişim süreci yaşanmaktadır. Merkeziyetçi yapıdan daha esnek yönetime, dışa kapalı anlayıştan saydam yönetime, yavaş işleyen bürokratik yapıdan işlevsel bir yapıya dönüşmektedir. Vatandaşlarında karar alma süreçlerine dahil olması amacıyla katılımcı uygulamaların yaygınlaşmasını sağlayacak çok yönlü değişim süreci geçirmektedir (Çukurçayır ve Sipahi, 2003, 35).

Geleneksel yönetim anlayışına hakim olan gizlilik kavramı bırakılarak, 20. Yüzyılın ikinci yarısı ve 21. Yüzyılın başlarında çağdaş idari sistemlere daha demokratik bir yönetimi benimseyen açıklık, şeffaflık gibi kavramlar hakim olmaya başlamıştır (Güven, 2007, 258).

Uygulanan yeni kamu yönetimi anlayışlarının 20. Yüzyılın son çeyreğine damgasını vurduğu kesince de 21. Yüzyılı ne kadar etkileyeceği tartışmalıdır. Özellikle kamu hizmetlerinin kaliteli, hızlı ve yurttaşların memnun olacağı şekilde sunulması değil, bunu kimin gerçekleştireceği üzerine tartışmalar yapılmaktadır. Nasıl Kamu hizmetlerin yalnızca kamunun tekelinde, rekabete açılmaksızın sunulmasını savunmak ön yargılı bir anlayışsa, kamu hizmetlerinin özel, sivil veya gönüllü kuruluşlarca sunulmasını da her derde çare görmek bir o kadar sakıncalıdır (Canpolat, 2010, 1266).

Küreselleşmenin kaçınılmaz olduğu günümüzde insan ihtiyaçlarını karşılamak için kurulan ve bu amaca hizmet eden işletmeler ve kamu kurumları önemli rol üstlenmektedir. Örgütlerin yapıları ve fonksiyonları bu değişimden önemli ölçüde paydalanmaktadır. Dünya ile entegre olmak, giderek her alanda artan bir uluslararası rekabeti de doğurmaktadır. Kamu sektörünün sunduğu kamu hizmetleri kapsamında kendilerini gözden geçirerek yeniden yapılandırma düşüncesinin ortaya çıkması, bu rekabette geri kalmamak için yapılması gerekenlerin başındadır. Çünkü devlet-vatandaş, devlet-özel sektör ilişkilerinde daha az sorun yaşayan ülkeler daha hızlı gelişebilmektedir. Bu nedenle kamu yönetiminde yeniden yapılanma, sürdürülebilir gelişme ve vatandaş odaklı hizmet anlayışının geliştirilmesi ve uygulamaya konulması için gereklidir (Güven, 2006, 362).

3. KAMU YÖNETİMİ YAKLAŞIMLARI

3.1. Klasik Kamu Yönetimi Yaklaşımları

Klasik kamu yönetimi yaklaşımında 19. Yüzyılın ikinci yarısından 20. Yüzyılın sonuna kadar kamu yönetimine egemen olan düşünce olarak kabul edilmektedir (Demir, 2014, 154). Geleneksel kamu yönetimi anlayışının kaynağı, 1887 de yayımlanan makalesi ile başta Woodrow Wilson olmak üzere Frederick Taylor, Max Weber, Luther Gulick'e dayanmaktadır (Lynn, 2001, 145).

Geleneksel kamu yönetimi anlayışını biçimlendiren üç önemli noktadan söz edilebilir. Bunlardan ilki siyaset ve yönetim anlayışının birbirinden ayrılması; ikincisi örgütlenme modeli olarak

Weber'in bürokrasi düşüncesinin esas alınması; üçüncüsü özel sektör işletme yöntemi ile kamu yönetiminin işletme yönetiminden farklı olduğu görüşüdür.

Klasik yönetim anlayışı rasyonelliğe, verimliliğe, hiyerarşik denetime, siyaset ve yönetimin birbirinde ayrılmasına önem vermiştir (DeZwart, 2002, 483). Bu anlayışta devlet, hedef sahibi kurum olarak değerlendirilmiştir. Devlete insani durumu daha iyi bir hale nasıl getirilir görevi verilmiştir (Spicer, 1997, 93).

Geleneksel kamu yönetimi anlayışı kamu yönetiminin bağımsız bir disiplin olmasına katkı sağlamış olsa da özellikle 1980'li ve 1990'lı yıllarda geleneksel kamu yönetimi anlayışının sorgulandığı yıllar olmuştur. Bu dönemden sonra yeni modellerin arayışı içine girilmiştir. Hiyerarşik ve bürokratik kamu yönetimi yapısının yerini daha esnek yapıları bir sisteme bırakılmasını gündeme getirmiştir (Özer, 2005, 4).

Geleneksel yönetim anlayışında kamu yönetimi sistemi yapısı gereği kendini korumak için dışa kapalı, yavaş işleyen, sahip olduğu bilgileri gizleyen, etrafında olan olaylar karşısında denetim ve kontrol mekanizmasıyla donatılmış sistem olarak geçmişten bugüne doğru bir seyir izlemiştir. Bu sebeple toplumsal ve ekonomik şartlar değişim geçirdikçe sorunlar ve ihtiyaçlarda farklılaşmıştır. Bu nedenle kamu yönetimi sistemi de kendisini yenileme ihtiyacıyla karşı karşıya kalmıştır (Şat, 2009, 97).

Klasik kamu yönetimi anlayışının merkeziyetçi yaklaşımı, karmaşık kuralları, beklentileri karşılayamaması, yavaş işlemesi noktalarında eleştirilmektedir (Arslan, 2010, 23). Kapalı bir yönetim anlayışından açık bir yönetim anlayışına geçilmesi şüphesiz halkın, yönetimin işleyişine duyduğu güvenin pekişmesine, sağlanan hizmetlerinde verimliliğini arttıracaktır (Güven, 2007, 270).

3.2. Neo-Klasik Yönetim Yaklaşımı

Klasik kamu yönetiminin insana bakış açısına eleştirisi olarak ortaya çıkmıştır. Neo-klasik yönetim düşüncesi merkeze insan faktörünü koymaktadır. İnsan faktörünün yapıdan daha önemli bir unsur olduğunu düşünmüştür. İnsanın olmadığı bir sistemin varlığını devam ettiremeyeceği, insanın olmadığı örgütün de anlamı olmayacaktır (Güven, 2017, 38).

Neo-Klasik anlayışın gelişmesinde katkıda bulunanların sosyal psikoloji, psikoloji, antropoloji, sosyoloji gibi değişik alanlarla ilgilenenlerden oluştuğu görülmektedir. Teorinin gelişmesine katkı da bulunan; Elton Mayo, neo-kalsik anlayışı örgütü içinde şekilsel olmayan ilişkiler ve gruplar barındıran sosyal sistem olarak değerlendirmiştir (Hicks, 1974, 24).

Abraham Maslow, kamu yönetiminde insanın bulunduğu konumu, yönetici-yönetilen ayrımında, kurumdaki beklentilerde, insanın ihtiyaçlarının niteliği ve sırasının belirleyici olduğunu göstermesi açısından önemli bir yere sahiptir. Yönetim ihtiyacının karşılanabilmesi için öncelikli olarak insanın temel ihtiyaçlarının karşılanması gerektiğini ele alır (Güven, 2017, 40).

Geleneksel kamu yönetimi anlayışının insana bakış açısına eleştiri olarak ortaya çıkan neo-klasik anlayış insan faktörü dışına çıkamamıştır. Bu anlayış geleneksel yönetim anlayışına benzer eleştiriler almıştır.

3.3. Modern Kamu Yönetimi Yaklaşımı

Modernizm, aklın rehberliğinde Ortaçağ kuramlarından uzaklaşmayı, yeni bir ekonomik, siyasal, toplumsal yapıyı ifade eden kavramdır. Ortaçağ'ın dağınık yapısına karşı olarak dünyanın farklı bakış açısıyla bütünleştirilmesi, yeniden yorumlama sürecidir. Bu açıdan modernizm geçmişten ve geçmişin sembollerinden bağımsız bir süreç başlatma projesidir (Zekâ, 1994, 13).

Moderniz, geleneksel toplumdan modern topluma geçiş aşamasında kapitalizm ve endüstrileşmenin de katıldığı toplumsal ve ekonomik farklılaşmayı ifade etmektedir. Modernleşme, değişim aşamasını sosyo-ekonomik boyut olarak görmektedir (Nyström, 2000, 109-110).

Bürokrasi rasyonel bir düzendir. Kamu örgütlerindeki meslek hayatı bürokrasi ile profesyonelleşmiştir. Bürokrasi de çalışanlar kamu görevini yerine getirmektedirler ve kamu hizmetinin teknik yeterliliğe sahip, uzman kişiler görevlendirilmektedir (Yıldırım, 2009, 386). Bürokratik örgüt, rasyonel olduğu kadar disiplini ve denetimi de sağlamaktadır. Yeterlilik esasına dayanan istihdam daha yüksek bilgi seviyesini ve daha etkili çalıştırmayı gerektirir.

Modern teoriyi savununlar örgütlerin yalnızca içyapıdan oluşmadığını dış çevrenin de örgütü etkileyen önemli bir unsuru olduğunu ifade etmektedirler. Çevre örgütün içyapısında önemli bir yere sahip olan ve dış dünya ile iletişim sağladığı çevreyi ifade etmektedir (Güven, 2017, 47).

Modern yönetim yaklaşımı yönetimin etkinliğini, verimliliğini, işlevselliğini geliştirmekle beraber çok sayıda yeni yönetim yaklaşımının ortaya çıkmasına ve gelişmesine yol açmaktadır. Cevabı aranan birçok soru modern ötesi yaklaşımların temelini atılmasını sağlamıştır (Güven, 2017, 48).

3.4. Post-Modern Kamu Yönetimi Yaklaşımı

Post-modern terimi, 1940'lı ve 1950'li yıllarda yeni mimari ve şiir biçimlerini belirtmek için kullanılmıştır. Modernizme karşı gelen eserleri tanımlamak için ise 1960'lı ve 1970'li yıllarda kullanılmıştır (Best ve Kellner, 1998, 24). Terimi post-modern şeklinde ilk kullanan tarihçi Arnold Toynbee olmuştur. Batı dünyasının İkinci Dünya Savaşı sonrasında girdiği yeni dönem post-modernlik olarak tanımlanmaktadır (Sarıbay, 2001, 6).

Post-modernizm doğuşu ve gelişimi süresince modernizmin temel kaynağını oluşturan akıl, madde, ilerleme unsurları hakkında radikal bir sorgulama durumunu ortaya çıkaran bir dönem ve paradigma olarak ele alınmıştır (Woller, 1997, 9). Bu bağlamda post-modern bir yaklaşım sergileyen düşünürler felsefe, sanat, edebiyat, mimari, fizik, iletişim, ekonomi gibi birçok farklı alanda çalışma göstermişlerdir (Erdemir, 2006).

Kamu yönetiminde post-modernizm, post-modern döneme ait fakat bilimsellik, performans, kalite vurgusunu ön plana çıkaran modern öncülerden hareket edip kendini kapitalizmin esnekliğine uyarlayabilmiş kuramdır (Şener, 2007, 44). Kamu yönetiminde post-modern düşünce ile modern düşüncenin benzer yapısı yerine farklılıkları ön plana sunan bir yaklaşım benimsenmesi istenmektedir. Bu bağlamda kamu yönetimin post-modernizm ile değerlerin, geleneklerin yaşam tarzının farklılıkları üzerine inşa edildiğini söylemek mümkündür (Spicer, 2005, 671).

Post-modernizm söylemde gerçeklik nesnel değil toplumsal bir temele dayanmaktadır. Gerçeklik modernizmdeki gibi rasyonel nitelikte insanlara şekil veren yapıda olmayıp, kişiler arasındaki ilişkilere dayalı bir süreçtir. Gerçeklik deneyimin şekillendirdiği bir süreçtir. Post-

modernizm ile beraber nesnel gerçeklik, mutlak bilgi değer kaybetmekte; bilgi görelî hale gelmektedir (Yıldırım;,2009, 389).

Post-modern kamu yönetimi kesinlik yerine şüphe üzerinde durmaktadır. Düşünce büyük öneme sahiptir. İnsanların doğruyu yanlıştan ayırt edebilmeleri düşüncelerine, farklı insanların düşüncelerine saygı duymalarına bağlıdır. Görmek çoğu zaman anlamak demek değildir. Post-modernizmin benimsediği gibi bakmak ve görmek her zaman aynı sonuçlar ortaya çıkarmaz (Güven, 2017, 58-59.).

Post-modernizm benzerliklerden çok değişiklikleri, evrensellik yerine çoğulculuğu, nedensel kuram yerine önceden öngörülemez analizleri ön plana çıkarması, yönetsel yapıda dönüşümü, değişimi, bakış açısı değişikliği getirmiştir. Kamu yönetiminde yerelliği, yatay örgütlenmeyi, esnek uzmanlaşmayı ön plana çıkaran geçici ve kendiliğinden oluşan yapıları gündeme getirmiştir (Saran, 2004, 15).

SONUÇ

Kamu yönetiminin işleme, kamu çalışanlarının halkın beklenti ve taleplerini karşılayacak hizmetin sunması, sunulan hizmetlerin ekonomik, verimli, yerinde ve kaliteli olması başlıca beklentiler arasındadır. Bu beklentilerin karşılanmasında kamu kurumlarına önemli roller düşmektedir. Kamu kurumunda çalışan personellerle beraber kamu yöneticilerinin de bu görevde büyük bir sorumluluğu bulunmaktadır (Güven; 2017, 108).

Geleneksel kamu yönetimi anlayışı kamu yönetiminin bağımsız bir disiplin olmasına katkı sağlamıştır. Fakat özellikle 1980'li ve 1990'lı yıllarda geleneksel kamu yönetimi anlayışı sorgulanmaya başlamıştır. Bu dönemden sonra yeni modellerin arayışı içine girilmiştir. Hiyerarşik ve bürokratik kamu yönetimi yapısının yerini daha esnek yapı bir sisteme bırakılmasını gündeme getirmiştir.

Neo-Klasik yaklaşımı, klasik kamu yönetiminin insana bakış açısına eleştirisi olarak ortaya çıkmıştır. Neo-klasik yönetim düşüncesi ise merkeze insan faktörünü koymaktadır. İnsan faktörünün yapıdan daha önemli bir unsur olduğunu düşünmüştür. İnsanın olmadığı bir sistemin varlığını devam ettiremeyeceği, insanın olmadığı örgütün de anlamı olmayacaktır düşüncesini savunmuştur.

Geleneksel kamu yönetimi anlayışının insana bakış açısına eleştiri olarak ortaya çıkan neo-klasik anlayış insan faktörü dışına çıkamamıştır. Bu anlayış geleneksel yönetim anlayışına benzer eleştiriler almıştır.

Modern teoriyi savununlar örgütlerin yalnızca içyapıdan oluşmadığını dış çevrenin de örgütü etkileyen önemli bir unsuru olduğunu dile getirmektedir. Çevre örgütün içyapısında önemli bir yere sahip olan ve dış dünya ile iletişim sağladığı çevreyi ifade etmektedir.

Post-modernizm söylemde gerçeklik nesnel değil toplumsal bir temele dayanmaktadır. Gerçeklik modernizmdeki gibi rasyonel nitelikte insanlara şekil veren yapıda olmayıp, kişiler arasındaki ilişkilere dayalı bir süreçtir. Gerçeklik deneyimin şekillendirdiği bir süreçtir. Post-modernizm ile beraber nesnel gerçeklik, mutlak bilgi değer kaybetmekte; bilgi görelî değerli hale gelmektedir.

KAYNAKÇA

- Arslan, N. T. (2010). "Klasik- Neoklasik Dönüşüm Süreci: Yeni Kamu Yönetimi". Cumhuriyet Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi. 11(2) 23-24.
- Best S.ve Kellner D. (1998). Postmodern Teori: Eleştirel Soruşturmalar.(Çev. Küçük, M.), Ayrıntı Yayınları. İstanbul.
- Canpolat, H. (2010). "Türk Kamu Yönetiminde Değişim; Son Dönem Kamu Yönetimi Reformlarının Küreselleşme ve Yeni Kamu Yönetimi Açısından Değerlendirilmesi". VII Kamu Yönetimi Forumu: Küreselleşme Karşısında Kamu Yönetimi Bildiriler Kitabı. 1266.
- Çukurçayır, M. A. ve Sipahi E. (2003). "Yönetişim Yaklaşımı ve Kamu Yönetiminde Kalite". Sayıştay Dergisi. 50-51.
- Demir, K. A.(2014). "Klasik Kamu Yönetimi Yapısından Yerelleşmeye Geçiş: Yönetişim Kapsamında Bir Değerlendirme". Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. 2(2).
- DeZwart F. (2002). "Administrative Practine and Rational Inquiry in Postmodern Public Administration Thory". Administration & Society. 34,(5).482-498.
- Dinçer, Ö. ; Yılmaz C. (2003). "Kamu Yönetiminde Yeniden Yapılanma:1 Değişimin Yönetimi İçin Yönetimde Değişim". T.C Başbakanlık. Ankara.
- Erdemir, E. (2006). "Postmodernizimin İşletme Yönetimine Etkinlikleri: Kavramsal Bir Çözümleme". E-Akademi Hukuk, Ekonomi ve Siyasal Bilimler Aylık İnternet Dergisi. (52). http://www.e-akademi.org/makaleler/eerdemir-1.htm_edn6, Erişim Tarihi: 01.03.2017.
- Eryılmaz, B. (2002). "Kamu Yönetimi". Erkam Matbaacılık. İstanbul.
- Görmez, K. (2005). "Küreselleşme ve Yerelleşme", Küreselleşme ve Yerelleşme, Ed. Kemal Görmez. Odak Yayıncılık. Ankara.
- Güven, A. (2006). "Küreselleşmenin Yönetici Davranışları Üzerine Etkisi". Gaziosman Paşa Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü 5. Orta Anadolu İşletmecilik Kongresi.
- Güven, A. (2007). "Demokratik ve Şeffaf Yönetimi Anlamlandıran Bir Hak: Bilgi Edinme Hakkı". Sosyal Bilimler Araştırma Dergisi.
- Güven, A. (2017). "Kuramdan Uygulamaya Kamu Yönetiminin Dönüşümü". Orion Kitapevi. Ankara.
- Güven, A. (2017). "Kamu Yönetici Davranış Tarzlarının Kamu Çalışanlarının Motivasyonuna Etkisi". Yönetim Değişim ve Modernleşme Yazıları, Ed. Ahmet Özkiraz. Çizgi Kitapevi.
- Hicks, H. (1979). "Perspektif Açısından Yönetim Düşünüşü, Sistemler ve Beşeri Kaynaklar Açısından Örgütlerin Yönetimi". Turhan Kitapevi. Ankara.
- Köse, Ö. (2003). "Küreselleşme Sürecinde Devletin Yapısal ve İşlevsel Dönüşümü". Sayıştay Dergisi. 49.
- Lynn, L. E. (2001). "The Myth Of The Bureaucratic Paradigm: What Traditional Public Administration Really Stood For". Public Administration Review, 61(2), 144-160.

- Marshall, G. (1999). *Sosyoloji Sözlüğü*. (Çev. Osman Akınhay, Derya Kömürcü). Bilim ve Sanat Yayınları, Ankara.
- Nyström, H. (2000). “The Postmodern Challenge- From Economic to Creative Management”. *Crativity and Innovation Management*. 9(2). 109-114.
- Özer, M. A. (2005). “Günümüzün Yükselen Değeri: Yeni Kamu Yönetimi”. *Sayıştay Dergisi*. (59). 3-46.
- Özer, M. A. (2008). “Küreselleşme Kıskaçında Yönetim”. www.ceis.org.tr/dergiDocs/makale232.pdf (Erişim Tarihi: 28.02.2017).
- Polatoğlu, A. (2003). “Kamu Yönetimi-Genel İlkeler ve Türkiye Uygulaması”. Odtü Yayıncılık. Ankara.
- Saran, U. (2004). *Kamu Yönetiminde Yeniden Yapılanma*. Atlas Yayıncılık. Ankara.
- Sarıbay, A. Y. (2001), *Postmodernite, Sivil Toplum ve İslam*, Alfa Yayınları, İstanbul.
- Spicer, M. W. (1997). “Public Administration, the State and the Postmodern Condition: A Constitutionalist Perspective”. *American Behavioral Scientist*. 41(1). 90-102.
- Spicer, M. W. (2005). “Public Administration Enquiry and Social Science in the Postmodern Condition: Some Implication of Value Pluralism”. *Administrative Theory& Praxis*. 27(4). 669-668.
- Şat, N. (2009). “Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı: Weber Bürokrasisinin Sonu Mu?” *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 2(1). 93-108
- Şener, H. E. (2007). “Kamu Yönetiminde Postmodernizm”, *İç Kamu Yönetimi: Yönetim ve Sorunlar*. Nobel. Ankara. 31-47.
- Woller, G. M. (1997). “Public Administration and Postmodernism”. *The American Behavioral Scientist*. 41(1).
- Yıldırım, M. (2009). “Modernizm, Postmodernizm ve Kamu Yönetimi”. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*.6(2) ss.1311-1334.
- Zekâ, Necmi (Ed.) (1994). “Yolları Çatallanan Bahçe, Aynalı Gökdelenler, Dil Oyunları ve Robespierre”. *Postmodernizm*. Kıyı Yayınları. İstanbul. 7-30.